

καὶ γέλωτα, ἀγνοεῖτε τί ὑποφέρουσι τὰ τρυφερά αὐτῶν νεῦρα ἐκ τῆς πίεσεως τοῦ στηθοδέσμου, ἀγνοεῖτε ὅποιος βασιάνου ὑποφέρουσιν ἐντὸς τῆς καταχθινίου ταύτης μηχανῆς. Φιλοφρονούντες αὐτὰς διὰ τὴν λεπτότητα τοῦ σώματος αὐτῶν, προτρέπετε αὐτὰς εἰς τὸ νὰ σφιγχθῶσι περισσότερον, κατὰ συνέπειαν δὲ νὰ βλάψωσι τὰ ὄργανα αὐτῶν, νὰ γίνωσι δύσμορφοι, ἀδύνατοι καὶ ἐγγενεὶ νὰ αὐτοχειριάσωσι βραδέως. Ἴσως μάλιστα ἐντὸς ὀλίγου πολλάκι ἐξ αὐτῶν τῶν κομφῶν κυριῶν, αἰτινες δὲν ἔφαγον ὅπως σφιγχθῶσι περισσότερον, λειποθυμήσωσι.

Μόλις εἶχεν εἶπει ὁ ἰατρός τὰς λέξεις ταύτας, ὅτε δύο κυρίαὶ στενάξασαι ἐλαφρῶς, ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ πατώματος λειπόθυμοι. Ὁ Ἀλιβέρτος ἔδραμεν εἰς βοήθειαν αὐτῶν, μέλις δὲ τὸ κορδόνιον τοῦ στηθοδέσμου ἐκόπη καὶ τὰ δυστυχή θύματα τῆς φιλαρεσκείας ἤνοιξαν τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἄπαντες οἱ παρόντες ὁμολόγησαν τὴν ἀλήθειαν τῶν ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τοῦ βασιλέως λεχθέντων.

Ἐξ ὧτων εἶπομεν ἐξάγεται ὅτι δὲν εἶναι ὁ συρμός ὁ ἀναγκάζων τὰς γυναῖκας εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ στηθοδέσμου φυλάκισιν, διότι ὁ συρμός μεταβάλλεται καθ' ἑκάστην, ὁ δὲ στηθοδέσμος ἐκτὸς μικρῶν τινῶν τροποποιήσεων, ἔμεινεν ὁ αὐτός καὶ κατὰ τὸ σχῆμα καὶ κατὰ τὸν σικοπὸν αὐτοῦ. Φρονοῦμεν ὅτι οἱ ἄνδρες εἶναι ἡ αἰτία τῆς διατηρήσεως τοῦ στηθοδέσμου, ἰδίως δ' ἐκεῖνοι εἰς ὧν τὰ χεῖλη πλανῶνται αἰ ἐξῆς ἀνόητοι ἐπιφωνήσεις. "Ω! τί ὄρατα μέση, τί λεπτομερές σῶμα! καὶ τὰ παρόμοια. Ὡστε δὲν διττάζομεν νὰ ὑποστηρίξωμεν, ὅτι τὸ κράτος τοῦ στηθοδέσμου θέλει καταπέσει τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν καθ' ἣν οἱ ἄνδρες θέλουσι θεωρήσει ἀηδὲς καὶ τερατώδεις τὸ κορσαρισμένον σῶμα, τότε δ' αἱ γυναῖκες θέλουσιν ἀναπνεύσει ἐλευθέρως, θέλουσιν ἀπολαύσει καλλιτέρας ὑγείας, θέλουσι δὲ παράγει καὶ ὠραιότερα τέκνα.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

Γ. ΑΚΕΣΤΟΡΙΑΔΗΣ.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Μέσον πρὸς πότισμα ἀσθενῶν φυτῶν.

Πρὸς θεραπείαν φυτῶν κηπευομένων καὶ περιποιουμένων ἐντὸς τῶν ἀνθοκυπέλλων καὶ ἀσθενούντων ὑπὸ γλωμώσεως καὶ ὑπὸ ἰκτέρου, συσταίνεται τὸ πότισμα αὐτῶν μετὰ λίαν κεκραμένου διαλύματος τοῦ θειικοῦ σιδήρου, δηλ. 4 δράμια τοῦ σιδηροῦχου τούτου ἄλατος διαλύονται εἰς 4 λίτρας ὕδατος. Ταῖς εἰς τὴν σκιάν τοποθετηθέντα φυτὰ ποτίζονται ἐκτὸς διὰ τοῦ ἄλλου ἀπαιτουμένου ποτίσματος, κατὰ 4—5—6 ἡμέρας μὲ 3—4 λόβια τριούτου σιδηροῦχου διαλύματος, καὶ μὲ 2—3—4 τριαῦτα ποτίσματα εἶναι πάλαις εἰς κατάστασιν νὰ ἐπινέληθαι τὸ φυσικὸν αὐτοῦ πράσινον χρῶμα καὶ νὰ θεραπευθῆ τὸ νοσηρὸν φυτὸν.

Πικρὸν ἄλας μετὰ καφέ.

Τὸ τόσον γνωστὸν πικρὸν ἢ ἄλας τῆς Ἰγγλιτέρας, τῆς Ἀγγλίας, συνήθως καλούμενον, εἶναι φάρμακον ἀξιόλογον, καθαρτικόν, εὐθηνόν, ἔσκα ὁμως τῆς δυσαρέστου αὐτοῦ πικρίας δύσληπτον. Διὰ νὰ ἀποκατασταθῆ πλέον εὐληπτον, διάλυσον αὐτὸ εἰς δυνατὸν καφέ, ἢ κάλλιον βράσιν τὸ πικρὸν ἄλας μὲ τὸν λειοτριμμένον καφέ, ἀνευ προσθήκης ζακχάρως, καὶ θὰ τὸ μεταχειρισθῆς μετ' εὐκολίας καὶ χωρὶς νὰ ἐλαττωθῆ ἢ τοῦ ἄλατος τούτου ἰσχυρικὴ ἐνέργεια. Ἐπίσης κατακαλύπτεται ἡ δυσάρεστος πικρὰ γεῦσις τοῦ πικροῦ τούτου ἄλατος, ἐὰν βρασθῆ ἐπ' ὀλίγα τινὰ λεπτὰ μετὰ μικροῦ ποσοῦ ῥίζης τῆς γλυκυρρίζης, ἐννοεῖται ὅτι ἡ τοῦ ἄλατος ἐνέργεια δὲν ἐλαττοῦται καὶ τὸ ἄλλω, πῶς ὠφέλιμον, ὅμως δύσληπτον φάρμακον, ἀποκαθίσταται εὐληπτον.

Μελάνη πρὸς μαρκάρισμα τῶν ὕφασμάτων.

Πρὸς σημείωσιν (Μαρκάρισμα) τῶν λινῶν ἢ βαμβάκεων ἢ καὶ μεταξωτῶν ὕφασμάτων δι' ἀνεξιτήλου τινὸς χρώματος ὑπάρχει καὶ ἡ ἀκόλουθος σύνθεσις. Διάλυσον νιτρικοῦ ἀργύρου μέρη 10, θειικοῦ χαλκοῦ (ἀλογοπέτρας) μέρη 5 εἰς 30 μέρη κοινοῦ ὕδατος καὶ πρόσθεσον πρὸς τὴν διάλυσιν ταύτην ἀνθρακικοῦ νάτρου μέρη 10 καὶ Ἀμμωνίας καυστικῆς ῥευστῆς μέρη 30 καὶ τέλος

διάλυτον εἰς τοῦτο τὸ ρευστὸν ἀραβικοῦ κόμ-
μειως μέρη 12. Μὲ τοῦτο τὸ ρευστὸν σημείωσον
διὰ καλάμου τὰ ὑράσματα καὶ μετὰ τὴν ἔκθεσιν
αὐτῶν εἰς τὸν ἥλιον καὶ τὴν ἐντελῆ αὐτῶν ἀπο-
ξήρηνσιν, καὶ τὰ ἐπιγραφόμενα σημεῖα θὰ ἴναι
ἀνεξάλειπτα διὰ τῆς ἐκπλύσεως.

Κασσιτέρωσις τῶν μαγειρικῶν σκευῶν.

Ἐπειδὴ ὁ κασσίτερος ἐθεωρεῖτο πάντοτε ὡς
τὸ ἀβλαβέστερον τῶν μετάλλων, ἕνεκα τούτου
τὸν εἰσῆζαν εἰς τὸν βίον πρὸς κατασκευὴν τῶν
μαγειρικῶν σκευῶν καὶ πρὸς κασσιτέρωσιν τῶν
ἐκ χαλκοῦ σκευῶν. Ἐπειδὴ ὁμοίως τοῦτο τὸ μέ-
ταλλον ὑπὸ τῶν ἐπὶ αἰγροκερδία κινουμένων
κασσιτερωτῶν πολιάκις συντίχεται μετὰ μολύ-
βδου εἰς τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Εὐρώπης, ὁ οἰκο-
δεσπότης ἀγοράζει καθρὸν κασσίτερον καὶ ὁ
κασσιτερωτῆς ἢ ὁ ἴδιος ὑπηρετῆς τῆς οἰκίας,
ἐκτελεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τὴν κασσιτέρωσιν.
Τοιοῦτος καθαρὸς κασσίτερος ἔχει τὰ ἐξῆς χα-
ρακτηριστικά. Ἐάν τακῆ καὶ τακίς ἐγχυθῆ εἰς
πινακίον τι, ἢ ἐπιφάνεια αὐτοῦ πρέπει νὰ ἴναι
ὁμαλὴ, κατοπιρίζουσα, στίλβουσα καὶ νὰ μὴ
δεικνύῃ ἀνωμαλίαν, καὶ ἐάν λυγισθῆ ἢ δαγκασθῆ,
πρέπει νὰ πρακίλῃ τριγμῶν, καὶ ἐάν διαλυθῆ εἰς
ἀσημένιον, τὸ διάλυμα δὲν πρέπει νὰ ἔχη πρασι-
νίζοντα ἢ δυνατὸν κυανοῦν χρωματισμῶν, ἀλλῶς
ἐμπεριέχει χαλκόν. Πρὸς τούτοις, ἐάν ὁ κασσίτερος
τεθῆ ἐπὶ διαπύρων ἀνθρώπων καὶ ἐπ' αὐτῶν τακῆ
δὲν πρέπει νὰ ἐκδιδῆ τὴν τοῦ σκορόδου ὄσμην,
καθότι τοιαύτη τοῦ σκορόδου ὄσμη προδίδει τὴν
ὑπερξίν τοῦ ἀρτενικοῦ. Τοιοῦτος καθαρὸς κασσί-
τερος φέρει, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς σημεῖον τῆς
καθαρότητός του τὸν τύπον σφραγίδος τινός.

Ἡ κασσιτέρωσις τῶν μαγειρικῶν σκευῶν δὲν
εἶναι δύσκολος. Ἀφοῦ τὸ ἀγγεῖον, ὅσον τὸ δυ-
νατὸν, καθαρισθῆ καὶ ὑπεράνω τοῦ πυρὸς ἰσχυ-
ρῶς πυρωθῆ, πρὸς καταστροφὴν τῶν ἐν αὐτῷ
ὀργανικῶν οὐσιῶν, ἐρρίπνεται τὸ ἀνάλογον ποσὸν
κασσιτέρου μετὰ μικροῦ ποσοῦ νισσαντῆρι καὶ
πίσσης, καὶ ἀφοῦ ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἀγγείου τακῆ,
ἐπαλείφεται διὰ στυπίου ἢ διὰ μαλλίνου ὑφά-
σματος ἐπὶ τοῦ κασσιτερωθησομένου μετάλλου,
ὥστε κάθε ὑπηρετῆς γνωρίζει καὶ πρέπει νὰ μάθῃ
τὴν κασσιτέρωσιν τῶν πρὸς χρῆσιν τῆς οἰκίας
μαγειρικῶν σκευῶν.

Ξ. ΑΑΝΔΕΡΕΡ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Περιοδικῶς ἐκδιδόμενα

ὑπὸ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου « Παρνασσῶς »
ἐπιστασίᾳ ἑπταμελοῦς Ἐπιτροπῆς.

ΤΟΜΟΣ Α' — ΦΥΛΛ. Δ'.

ΔΗΜΩΔΗ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ.

Περιῆλθεν εἰς χεῖράς μας καὶ τὸ Δ' φυλλά-
διον τῆς συλλογῆς ταύτης, περιέχον 351 δημώ-
δη αἰνίγματα.

Ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος « Παρνασσῶς », ἢ
μᾶλλον εἰπεῖν, ἡ περὶ τὴν ἐκδοσιν τῶν Νεοελ-
ληνικῶν Ἀναλέκτων ἐπιστατοῦσα ἐπιτροπὴ,
συνεμαρψώθη τὴν φορὰν ταύτην τοῖς κανόσι τῆς
κοσμιότητος, καθύσον ἐν τῷ παρόντι τεύχει τῶν
αἰνιγμάτων, ὀλίγα μόνον τοιαῦτα ἀπαντῶνται τῇ
ἠθικῇ ἀπάθοντα, ὡς λ. χ. τὰ ὑπ' ἀριθ. 38—9
131—3, 140, 179—80 καὶ 291, ἐνῶ ὡς
κασιδόηλον εἶναι, ἡ δημώδης γλῶσσα βρῖθει τοι-
ούτων αἰνιγμάτων διαφορουμένων, ἅπερ εἰς τὴν
εὐφυῶ καὶ ἑτεχνον αὐτῶν σύνθεσιν συνενοῦσι τὸ
ἄσεμον καὶ κακόηθες.

Πλεῖστα τῶν ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ αἰνιγμά-
των εἰσὶ καλῶς ἐκλελεγμένα καὶ πολλὴν ἔχουσι
τὴν ἀξίαν, ὡς τὰ ὑπ' ἀριθ. 94, 246 κ.τ.λ.
ὑπάρχουσιν ὁμοίως καὶ τινὰ ὀλιγῶς ἀκατάληπτα,
ὡς τὰ ὑπ' ἀριθ. 47 καὶ 203 ἅτινα ἡ ἐπιτροπὴ
ᾤφειλε νὰ παραλείψῃ. Ἐνια πάλιν εἰσὶ κακο-
ζήλως ἐκπεφρασμένα καὶ τῶν ὁποίων σημειού-
μεν ἐνταῦθα τὰ διωρθωτέα.

- | | |
|-----------------|--|
| Αἰνίγμα 59 ἀντὶ | σ' τὴ σπηλίτσα πάει ν' ἀρά-
ξη, γράφε: σ' τὴ σπηλίτσα
πάει ν' ἀδιάση. |
| » 72 » | Εἶναι γέρου γέρου κάγκελα
καὶ μέσα παίξει γράκτης,
γράφε ὅπως ἔχει τὸ ὑπ' ἀριθ.
153 ταυτόσημον αἰνίγμα. |

Πρὸς τούτοις, παρατηροῦμεν εἰς τὴν ἐπιτρο-
πὴν, ὅτι ἐπεξηγήσασα δημῶδεις τινὰς ἐγχωρίους
λέξεις, ἔπραξε τοῦτο λίαν μερικῶς καὶ περιο-
ρισμένως, ἀφήσασα ἀνεξηγήτους τὰς μᾶλλον